

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 10C/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114221449
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2018:7114221449.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Zuzanou Krivdovou, v právnej veci žalobkyne: X. S., rod. N., nar. XX.X.XXXX, bytom H. X, XXX XX H., právne zastúpenej: JUDr. Lucia Krausová, advokátka so sídlom Bernolákova 403/50, 029 01 Námestovo, proti žalovaným: 1/ S. S., rod. G., nar. X.X.XXXX, bytom N. XX, B. XX N., 2/ Z. A., rod. S., nar. XX.X.XXXX, bytom N. č. XX, XXX XX N., 3/ S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom N. č. XX, všetkých právne zastúpených: JUDr. Andrej Bryja, advokát so sídlom Hviezdoslavova 49, 029 01 Námestovo, v konaní o zaplatenie 63.383,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaným 1/ až 3/ **p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. pustné (§ 355 ods. 2 CSP ého povinný zaplatiť v stanovenej ;e, ktoré sa konalo 15.2.2017 na tunajšom okresnom súde, a to:, č.1. Žalobkyňa sa svojou žalobou postúpenou tunajšiemu súdu Okresným súdom Košice I. dňa 6.10.2014 (po výzve tunajšieho súdu na doplnenie jej podania z 13.5.2016 ohľadne spresnenia subjektov vystupujúcich na stane žalovaných na základe čoho súd uznesením č.k. 10C127/2014-95 z 2.3.2017 pripustil, aby do konania na strane žalovaných pristúpili žalované 2/ a 3/) domáhala, aby súd žalovaným 1/ až 3/ uložil povinnosť zaplatiť jej sumu 63 383,90 Eur spolu s úrokom vo výške 7,5 % ročne od roku 2010, a to v dvoch splátkach v sume 31 691,95 Eur.

2. Podanie žaloby odôvodnila svojimi rozsiahlymi písomnými podaniami, ktorými v obširných súvislostiach opísala ako sa počas trvania manželstva so synom žalovanej 1/ dostala do nepriaznivej finančnej situácie, čo kladie za vinu strane žalovanej a to z dôvodu, že žalovaná 1/ - svokra žalobkyne, sa sústavne miešala do ich spoločného života, neprejavila úprimný záujem o jej život, neprejavovala záujem o ich manželské finančné problémy. Žalovaná 1/ neposkytla svojmu synovi (manželovi žalobkyne), peniaze na vysporiadanie dlhu ani mu nedala žiaden „majetok v hodnote“. Podľa jej názoru žalovaná 1/ nemá úctu k jej vlastníckemu majetku, čím ju a jej dcéru z prvého manželstva dostala do problémov, a to od roku 2010 hoci vedela aké problémy im hrozia dražbou. Zámerne synovi (manželovi žalobkyne) nedala peniaze v dôsledku čoho „bola nútená vec vysporiadať cez nebankovú spoločnosť, ktorá si podmienene dala zapísať“ jej nehnuteľnosť (2 izbový byt v Košiciach, ktorý zdedila po svojej matke) na seba. Táto spoločnosť vyrovnala dlh voči Spoločenstvu vlastníkov bytov v sume 3276,89 Eur, pretože v tej dobe vypísalo Spoločenstvo vlastníkov bytov kvôli dlhu na nájomnom na jej nehnuteľnosť dražbu. Tým, že žalovaná 1/ nechcela dať synovi (jej manželovi) jeho vlastné peniaze, ich zámerne dostala do existenčnej krízy. Žalovanú 1/ viní za to, že ju poškodila na majetku len preto, že s vedomím aké majú problémy, odmietla dať synovi jeho peniaze na vysporiadanie ich spoločného dlhu. Dražobnej spoločnosti musela uhradiť sumu 3276,89 Eur v dôsledku čoho jej majetková škoda činí 7163,55 Eur so

sumou dlhu voči Spoločenstvu vlastníkov bytov 3886,66 Eur, ktoré uhradila nebanková spoločnosť z jej nehnuteľného majetku, pričom táto spoločnosť si z jej majetku vyžiadala ďalšie finančné prostriedky v celkovej hodnote 56 220,- Eur. Do týchto problémov ju dostala žalovaná 1/ len preto, že nechcela synovi dať peniaze na jej dlh na nájomnom, čím došlo k poškodeniu jej nehnuteľného majetku zdedeného po matke. Nemá svoju nehnuteľnosť a nemá kde bývať. Žalovaná 1/ ju od začiatku vedome neprijala do rodiny. Žalovaná 1/ ju len pre 3886,66 Eur obrala zámerne o strechu nad hlavou; chcela aby prišla o svoje bývanie s dcérou s tým, že jej syn má kde bývať. Žalovaná 1/ sa viackrát vyjadrila nech ide bývať pod most aj s dieťaťom, hoci ona žalobkyňa vzala jej syna bývať do svojej nehnuteľnosti. Podľa jej názoru podľa Zákona o rodine, mala žalovaná 1/ synovi vydať peniaze na finančnú pomoc, pretože aj manžel sa má podieľať na spoločných dlhoch. V tomto prípade sa extrémne vysoké vysporiadanie dlhov riešilo len z jej strany ako manželky. Zo strany manžela (syna žalovanej 1/) nie, čím sa poškodilo jej vlastníctva a majetok. Žalovaná 1/ ju svojim postojom zámerne dostala do likvidácie a ona musela uhradiť dlh a poplatky úžerníkom v hodnote 63 383,90 Eur.

3. V ďalších svojich písomných podaniach doručených súdu 12.04.2017 (čl. 108) žalobkyňa opätovne v rozsiahlych súvislostiach zotrvala na svojich tvrdeniach, pričom zároveň aj uviedla, že nie je dôležité ako dlhy vznikli, dôležité je, že žalované financie jej manželovi zámerne nevydali za účelom poškodiť jej osobu a jej majetok. O čom vlastní SMS správy od žalovaných (čl. 108). Žalované vedeli, že v prípade, že nevysporiadajú jej manžela z dedičského konania, jej osobný majetok (predmetný byt) sa dostane do dražby a príde oň.

V ďalších svojich písomných podaniach adresovaných súdu žalobkyňa žiadala, aby žalovaným 1/ až 3/ bola uložená povinnosť zaplatiť jej žalovanú sumu spoločne a nerozdielne s príslušenstvom a to ročným úrokom 7,5% od roku 2008. Opätovne zdôraznila, že žalované zapríčinili v roku 2008 stratu jej nehnuteľného majetku, na základe dražby prišla o byt. Už v roku 2008 mali byť žalované 1/ až 3/ upovedomené o tom, že na jej nehnuteľnosť sa má konať dražba zo strany Spoločenstva vlastníkov bytov a dlží na nájomnom, čo bol spoločný dlh so synom žalovanej 1/ a bratom žalovaných 2/ a 3/. Žalované 1/ až 3/ oslovila, aby vyplatili jej manžela ako svojho príbuzného, ktorého nevyrovnali z dedičstva z toho dôvodu, že býva v jej byte, majú spoločný dlh, na jej byt v jej výlučnom vlastníctve hrozí dražba. Zároveň jej žalovaná 2/ a 3/ mali zaslať vulgárne SMS správy. Jej manžel (syn žalovanej 1/ a brat žalovanej 2/ a 3/) na úhradu dlhu neprispel. Žalované 1/ až 3/ majú voči jej osobe od začiatku odpor, keďže si ich brata syna brala ako rozvedená s dieťaťom a patrične jej to dávajú najavo dodnes. Keďže už nemá dobré vzťahy s manželom a to kvôli žalovaným, napriek tomu, že oficiálne sú ako manželia, už spolu nebývajú a nežijú, nevidí dôvod aby žalované neniesli zodpovednosť za stratu jej bytu. Na žalovanú 2/ už podala aj trestné oznámenie za vulgárne SMS správy a obťažovanie.

4. K žalobe priložila

- kópiu oznámenia Profesionálnej dražobnej spoločnosti s.r.o. so sídlom v Košiciach o začatí výkonu záložného práva, z ktorej vyplýva, že dôvodom vymáhania pohľadávky a začatia výkonu záložného práva bola skutočnosť, že dlžník (žalobkyňa) nesplnil zabezpečenú pohľadávku riadne a včas, ktorá vznikla z titulu neuhradených dlhov voči ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov súvisiacich s výkonom správy, prevádzky, údržby a opráv spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku, vrátane poskytnutých služieb súvisiacich s bývaním. Ako prednostný záložný veriteľ vystupoval Spoločenstvo vlastníkov bytov, súp. č. XXX, ul. H. 5, H.. Predmetom výkonu záložného práva bola nehnuteľnosť byt č. XX na 7. poschodí bytového domu, ul. H. X v H.. Vymáhaný nárok prednostného veriteľa ku dňu 16.08.2010 bol v celkovej výške spolu 3276,89 Eur (č.l. 9),
- kópiu potvrdenie o vklade Slovenskej sporiteľne, a.s., podľa ktorého bolo 2.12.2010 osobou X. O. vložená na účet Spoločenstva vlastníkov bytov suma 3885,66 Eur; potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s. z 23.5.2011 o platbe vo výške 4000,38 Eur (č.l. 10),
- kópiu potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s. z 24.3.2011 z ktorého vyplýva, že žalobkyňa vybrala z tam uvedeného účtu sumu 4700,- Eur (č.l. 11),
- kópiu potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s. o platbe z 25.3.2011 kde je účtovaná suma 10 000,- Eur (č.l. 12);
- kópiu potvrdenie firmy TATRA Cash, s.r.o. o tom, že od žalobkyne prijal 15.8.2011 sumu 10 000,- Eur, 20. zrejme 9.2011 sumu 5 000,- Eur
- kópiu potvrdení Slovenskej sporiteľne, a.s. o tom, že z tam uvedeného účtu žalobkyňa 8.3.2011 vybrala sumu 14 000,- Eur a dňa 3.12.2010 sumu 8 520,- Eur.

5. K žalobe sa písomným podaním doručeným súdu 13.2.2017 vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaná 1/ (čl. 91 a 92) v podstate tak, že predmetnú žalobu považuje za nedôvodnú a navrhuje, aby ju súd v celom rozsahu zamietol a rozhodol o náhrade trov právneho zastúpenia. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne, že ju mala svojim postojom zámerne dostať do likvidácie, v dôsledku čoho musela žalobkyňa vysporiadať dlhy a poplatky úžerníkom v hodnote 63 383,90 Eur, ktoré teraz od nej požaduje ako náhradu škody, poukázala na to, že predpokladom občiansko-právnej zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť, pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkového právneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním porušením povinností a vzniknutou škodou, sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia. Ďalšou podmienkou je aj zavinené konanie škodcu, aj keď zavinenie škodcu a predpokladá. Nie je si vedomá žiadnej skutočnosti, ktorá by zakladala takúto zodpovednosť. Žalobkyňa nemá titul - právny dôvod a nárok na zaplatenie takejto sumy, k čomu musí následne súd formulovať odôvodnenie rozsudku spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického jasného vyjadrovania a spĺňa základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Žalobkyňa sa venuje len svojej sociálnej situácii, do ktorej sa spolu s manželom dostali pre neustále zadlžovanie sa a tým odôvodňuje naliehavý právny záujem na výsledku podanej žaloby. Vo vzťahu k tomu, že žalobkyňa sa domáha zaplatenia žalovanej sumy na tom skutkovom základe, že jej syn bol jej manželom, mali spoločný záväzok na platbách za bývanie a ona ako matka manžela žalovanej mu údajne odmieta vyplatiť nejaké synove peniaze z dedičstva po jeho otcovi. Uviedla, že neexistuje žiadny jej záväzok voči žalobkyňi. K presvedčeniu žalobkyne, že ako svokra je povinná vypomáhať svojmu dospelému zaopatrenému synovi, ktorý je schopný sám sa živiť, poukázala na to, že na určenie vyživovacej povinnosti rodiča voči plnoletému dieťaťu opäť nie je žalobkyňa aktívne vecne legitimovaná, keďže zákon o rodine neupravuje žiadnu vyživovaciu povinnosť medzi svokrou a nevestou. Poukázala na to, že vyživovacia povinnosť medzi ostatnými príbuznými podľa § 68 a nasl. Zákona o rodine vzniká len medzi predkami a potomkami, ak to nevyhnutne potrebujú. Nijakým spôsobom nemôže za stav do akého sa dostala žalobkyňa s jej synom vďaka zlému hospodáreniu v manželstve. Nemôže niesť následky toho, že žalobkyňa s manželom neplatili bytovému spoločenstvu platby spojené s bývaním a za to, že riešili situáciu cez nebankovú spoločnosť, v ktorej žalobkyňa previedla vlastníctvo k bytu. V ďalšom s poukazom na § 100 ods. 1 OZ a § 106 OZ vzniesla aj námietku premlčania predmetného nároku uplatňovaného žalobou.

6. V identických intenciách sa písomným podaním z 24.3.2017 k žalobe vyjadrili prostredníctvom právneho zástupcu aj žalované 2/ a 3/ (čl. 98 a 99).

7. Vzhľadom na to, že vec bola súdom rozhodovaná za účinnosti procesného kódexu účinného od 1.7.2016 (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať tento nový procesný kódex (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky doterajších procesných úkonov ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP), pričom v súlade s procesnou terminológiou nového civilného kódexu označil navrhovateľku ako žalobkyňu a odporkyne ako žalované.

8. Vo veci sa konalo dňa 24.5.2016 pojednávanie, ktorého sa zúčastnila len žalovaná 1/, ktorá k žalobe uviedla, že nevie o čo ide, nevie čo od nej žalobkyňa žiada. Na ďalšom pojednávaní konanom 30.5.2017 v neprítomnosti žalobkyne po prednese právneho zástupcu žalovaných 1/ až 3/ súd vyhlásil v poradí prvý rozsudok, č.k. 10C/127/2014-139, ktorým zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania (výrok I.) a meritórne rozhodol tak, že žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol súd tak, že žalovaným 1/ až 3/ priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Na základe odvolania žalobkyne odvolací súd uznesením, č.k. 11Co/1/2018-211 z 31.1.2018, predmetný rozsudok (bod 8. tohto rozsudku) vo výroku I. potvrdil, vo výrokoch II. a III. zrušil a v zrušenom rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň nepripustil zmenu žaloby. V zrušujúcom uznesení odvolací súd konštatoval, že pokiaľ súd žalobu zamietol a rozhodol o nároku účastníkov na náhradu trov konania, nesprávnym procesným postupom predchádzajúcim vydaním tohto rozhodnutia znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. S poukazom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako i čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 160 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd súdu prvej inštancie vytýkal, že strany sporu v rozpore s citovaným ustanovením neboli poučené o možnosti

zvoliť si advokáta, ako aj o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Pokiaľ tak potom žalobkyňa neučinila na začiatku konania, ale až pred nariadením pojednávania, nemožno jej vyčítať účelovosť postupu a z uvedeného dôvodu vec prejednať a rozhodnúť, keď si súd nesplnil jednu zo základných procesných povinností, ktorá mu zo zákona vyplýva. Tým, že okresný súd vec prejednal a rozhodol bez toho, aby vyčkal na rozhodnutie Centra právnej pomoci o žiadosti žalobkyne o určenie advokáta, znemožnil žalobkyni uplatniť si procesné práva, ktoré jej z Civilného sporového poriadku vyplývajú, čím jej odňal právo na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal, že zo správy Centra právnej pomoci, Kancelária Košice, ktorú si odvolací súd vyžiadala, vyplýva, že žalobkyni bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a bola jej určená advokátka JUDr. Lucia Krausová, so sídlom Bernolákova 403/50, 029 01 Námestovo na zastupovanie v súdnej veci.

10. Po zrušení rozhodnutia a vrátení veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobkyňu a jej právnu zástupkyňu ako i žalované 1/ až 3/ a ich právneho zástupcu. Na tomto pojednávaní konanom v neprítomnosti žalobkyne a žalovaných 1/ až 3/ len za účasti ich právnych zástupcov vykonal dokazovanie oboznámením sa s prvým vo veci vyhláseným rozsudkom (bod 8. tohto rozsudku) i zrušujúcim unesením odvolacieho súdu (bod 9. tohto rozsudku) prednesom právnej zástupkyne žalobkyne a právneho zástupcu žalovaných 1/ až 3/, pričom aplikujúc ustanovenie § 204 CSP súd upustil od čítania i oznámenia tých listín, ktorých odpisy boli sporovým stranám v priebehu konania doručené a listiny alebo ich obsah neboli žiadnou zo sporových strán spochybnené a ktorých oboznamovanie nežiadali ani prítomní právni zástupcovia sporových strán a s ktorými sa súd oboznámil v rámci prípravy pojednávania.

11. V konaní pred súdom právna zástupkyňa žalobkyne zotrúvajúc na podanej žalobe uviedla, že žalujúca strana sa pridrižiava skutočnosti uvedených vo všetkých predchádzajúcich písomných prednesoch s tým, že z pohľadu žalobkyne je nárok na náhradu škody preukázaný avšak v súvislosti s uplatneným návrhom trvá na vykonaní dokazovania a to svojim výsluchom. Vzhľadom na jej finančnú situáciu, kvôli ktorej sa nemohla dostať na pojednávanie - nakoľko podľa jej vyjadrenia nemá dostatok finančných prostriedkov, aby mohla cestovať do Námestova z Košíc a späť, navrhuje aby bola vypočítaná formou dožiadania cestou Okresného súdu v Košiciach, nakoľko tvrdí, že ona sa dokáže podrobne vyjadriť aj predložiť listinné dôkazy k jednotlivým atribútom resp. podmienkam, ktoré musia byť preukázané pri uplatnení nároku, ktorý žaluje.

12. Na pojednávaní konanom 24.4.2018 právny zástupca žalovaných 1/ až 3/ poukazuje na svoje doterajšie vyjadrenia (body 5. a 13. tohto rozsudku), že uviedol, že nie je preukázané, nie je ničím dané, že by existoval kauzálny vzťah medzi sporovými stranami.

13. Na pojednávaní konanom 30.5.2017 právny zástupca žalovaných 1/ až 3/ uviedol, že po oboznámení veci je zrejme, že doteraz nedošlo k žiadnej právnej skutočnosti, ktorá by zakladala zodpovednosť žalovaných 1/ až 3/ voči žalobkyni a teda neexistuje právny nárok žalobkyne na náhradu ňou tvrdenej výšky škody. Na to aby vznikla občiansko-právna zodpovednosť musia byť splnené zákonné podmienky, ktoré bližšie popísal v písomnom vyjadrení (bod 5. tohto rozsudku). Vzhľadom na to, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu škody voči žalovaným, žiadal predmetnú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov právneho zastupovania. Taktiež pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že predmetná škoda vznikla už v roku 2008 a samotná žaloba o náhradu škody bola podaná 6.10.2014 je akýkoľvek nárok žalobkyne na zaplatenie peňažnej sumy už z akéhokoľvek právneho titulu premičaný tak voči žalovanej 1/ ako aj voči žalovaným 2/ a 3/, nakoľko voči ním sa začala žalobkyňa domáhať zaplatenia predmetnej peňažnej sumy až podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 22.12.2016.

14. Súd odmietol vykonať žalujúcou stranou navrhnutý dôkaz prezentovaný na pojednávaní konanom 24.4.2018 právnu zástupkyňou žalobkyne, a to výsluch žalobkyne formou dožiadania cestou Okresného súdu v Košiciach, nakoľko vykonanie tohto dôkazu nepovažoval za dôvodné a potrebné pre meritórne rozhodnutie vo veci. Podľa názoru súdu by vykonanie tohto dôkazu nielenže nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti konania, ale nevniešlo by to ani „viac svetla“ do skutkového stavu, t.j. do skutkových tvrdení prezentovaných žalobkyňou, ktoré sú od počiatku konania v samotnej podstate identické. Právna kvalifikácia je výlučne úlohou súdu. Súd poukazuje na to, že žalobkyni nič nebránilo, aby sa sama iniciatívne dostavila na ktorýkoľvek súd prvej inštancie, či už v mieste jej bydliska alebo mimo neho, a nadiktovala tam do súdnej zápisnice všetko to, čo by mienila uviesť v rámci svojho výsluchu. Odhliadnuc od tejto možnosti žalobkyni tiež nič nebránilo v tom, aby svoje vlastné myšlienky, tvrdenia a vyjadrenia formulovala v písomnej forme tak ako to v priebehu celého konania robila až

doposiaľ, resp. aby tlmočením toho, čo chce súdu ešte v tejto kauze uviesť, poverila svoju právnu zástupkyňu.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel opätovne k záveru, že nárok uplatňovaný žalobkyňou nemá oporu v platných právnych predpisoch. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti (spočívajúce v existencii takeého úkonu /t.j. protiprávneho úkonu alebo opomenutia toho, čo sa malo v súlade s právom vykonať/, ktorý je v rozpore s objektívnym právom), existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Súd poukazuje na to, že záver, že došlo k porušeniu povinnosti nemožno urobiť bez zistenia, v akom konaní žalovanej strany, ktoré škodu vyvolalo, toto porušenie spočíva. Pokiaľ nie je splnený základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, pretože nie je preukázaný skutok, ktorý je príčinou vzniku škody a ktorého sa dopustili žalovaní, nie je nárok na náhradu škody daný. V posudzovanom prípade súd nezistil žiadne konkrétne konanie, či jeho opomenutie, ktorým by žalovaní 1/ až 3/ (či už spoločne alebo každá samostatne) vo vzťahu k žalobkyňi mali porušiť povinnosť vyplývajúcu zo zákona alebo záväzkovoprávneho vzťahu (z právneho úkonu dvojstranného, či jednostranného, úradného rozhodnutia, iných právnych skutočností uvedených v zákone). Neposkytnutie peňažných prostriedkov, či inej pomoci žalobkyňi (v pozícii nevesty a švagriny) na úhradu dlhu vzniknutého počas trvania manželstva nie je porušením žiadnej povinnosti (žiadnym protiprávnym úkonom), ktoré by mohlo byť považované za príčinu vzniku škody. Poskytnutie peňažných prostriedkov by bolo len „prejavom dobrej vôle“ žalovanej strany, na ktorý však nie je daný žiaden právom aprobovaný nárok. Keďže žalovaní 1/ až 3/ sa voči žalobkyňi nedopustili žiadneho protiprávneho konania, neporušili voči žalobkyňi žiadnu právnu povinnosť, nemôžu niesť zodpovednosť za žiadnu škodu, ktorá žalobkyňi mala vzniknúť, resp. aj vznikla. V posudzovanom prípade nielenže nevznikol žiaden deliktuálny záväzok, ale nebol preukázaný ani vznik iného záväzku (či právneho dôvodu), na základe ktorého by žalobkyňa mohla úspešne požadovať od žalovanej strany zaplatenie žalovanej sumy. Žalovaná v rade 1/ ako svokra a žalovaní v rade 2/ a 3/ ako švagriné nemali a nemajú žiadnu povinnosť tak zákonného charakteru, ako ani kontraktuálneho, či iného charakteru uhrádzať dlhy žalobkyne, resp. poskytovať jej na požiadanie finančné prostriedky. Žalovaní 1/ až 3/ nemali a nemajú túto povinnosť ani vo vzťahu k manželovi žalobkyne, keďže im nebola judikovaná žiadna povinnosť poskytovať mu výživné.

16. Súd dospel k záveru, že skutok (/ne/konanie - správanie žalovaných 1/ až 3/ opísané žalobkyňou) nezakladá opodstatnenosť nároku uplatňovaného titulom náhrady škody, ani iným titulom. V nadväznosti na uvedené súd len stručne poznamenáva, že neexistujúci nárok nemôže byť ani premičaný. Vychádzajúc z vysloveného právneho záveru je v súdnej veci irelevantné zisťovanie toho, či a aká škoda žalobkyňi vznikla a kto za jej vznik zodpovedá.

17. Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že predmetná žaloba je zjavne nedôvodná, preto rozhodol o žalobe tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

18. O trovách celého (prvoinštančného i odvolacieho konania) konania (výrok II. tohto rozsudku) rozhodol súd (§ 262 ods. 1 CSP) podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z toho, že žalovaní 1/ až 3/ boli v celom rozsahu úspešné, keďže žalobe žalobkyne nebolo vyhovené (bola zamietnutá), preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Vo vzťahu k priznaniu nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd poznamenáva, že žalovaná strana sa na vzniku týchto trov nijakým spôsobom nepodieľala. I keď výsledok odvolacieho konania formálne vyznel v prospech žalovanej nemožno opomenúť, že k čiastočnému zrušeniu meritórneho rozhodnutia tunajšieho súdu - I. a II. výroku rozsudku, č.k. 10C/127/2014-139 z 30.5.2017, došlo (bez meritórneho prieskumu tohto rozsudku) len pre procesné pochybenie, ktorého sa dopustil súd, čo nemožno spravodlivo pričítať na ľarchu žalovanej strany a podľa názoru súdu ani hodnotiť ako úspech žalobkyne vo vzťahu k meritórnemu posúdeniu predmetného sporu, čo je pre priznanie nároku na náhradu trov primárne rozhodujúce. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku (výroky I. a II.) možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (t.j. na Okresnom súde Námestovo).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).